

2 - juny 38

Estimada Mercè - Després de menjar-me el ten
na, i de beme del ten vi, el menys que me
ben es dedicar-te la meua digestió. Així
no hauré. Estic a la saberia, de casa al cel i al
plan de Barcelona ^{sentint}, distretament, una
estatció llançesa ^{que toca} una cosa que a
través del paràsit pot semblar de l'agda,
i lleparant-me els hiòtis.

He repassat les tres cartes d'aquests dies. No
t'he dit res d'aquell parell de capitols de la
mitologia de l'Alba d'en Joan, que vas
deixar-me. Els vau trobar molt curiosos
i m'agradarà llegir la resta. Aquests dos
capítols són dos "compromís de Joan". Hi
he trobat una colla de les "idees elementals
del nostre amic exposades amb una força
superior. És l'estrany que en Joan no

hagués ~~per~~ publicat el seu treball a l'horari
de la guerra. És clar que les coses van
interessants sempre perduren, i les vides,
exemplars sempre ho són igual, però
em ha i afecta que una biografia de l'Alca
hauria tingut l'horari més ressonant.
També veig que et quedo a demé una
carta sobre el Senyor. Però, això, amb la
terra veïna, t'ho quedo a demé al·lunyat
rament. Tu mateixa diràs que peberides
ni a aquestes qüestions, la paraula oral a
la escrita. Però em ho per un vestre a
la biblioteca? El que em va suggerir
les meues meditacions va ser la terra
resposta a la qüestió de la Maria Plana.
— Com sans que et estima Déu? — Pel dolor
que sento davant i hostilitat dels altres.
7. 2004-886

Em vas decidir molt parat. Jo no ve conegut
mai ningun hostil a Déu. Comc molts ateu, però
aquests no poden pas ser ~~ateus~~ hostils a una
cosa que, per definició, no existeix per a
ells. Podran ser hostils als que venen en
Déu, això és una altra cosa. I si tu em
dins que el teu dolor es davant aquesta
hostilitat, et diré que ^{el teu} et sentiment tra
duïx un estat d'esperit molt natural i
compensible, però que no té res a veure amb
el vostre i desinteressat ^{ment} a Déu - veç ja, és clar.
Ésser hostil a Déu només pot ser una manera
de compassar-lo, de veure. D'odi no és més que
una base negativa de l'error.
Després, en un altra conta, parlar ^{per} de ~~de~~
des meus escrits, parlar de no sé quines coses
que demanaves a Déu, per a tu i per a mi.
Havia volgut contestar amb un ~~exaltant~~ e
ten rebutjat escris me. On s'és vist, voler
7-July 59 2

per a tot el que la Providència envia dels
altres! Però no ho vaig fer. I al cap d'una estona,
els meus oïdres em buscava de la meravella
i de les seves instàncies. Cara a veure a tocar
Mozart.

Poques coses hi ha tan lluny del meu sen-
timent ai's meu. ne religiós com la vegaria
i vots aquestes coses. Revertari, per naturalesa
a tota mena ~~d'actes per mostrar-me~~ de peiso
significació de la idea de Déu, no he de
marcar mai altra cosa, en sentida, que
puga per a ser una única milla cada dia, i
ni ai's hi demano gaire sovint. No sabia
pas demanar-li altra cosa, cap cosa concreta,
sense oblidar que és ell; no jo el qui sap
a què he vingut en aquest notable planeta,
com ai's en Joan, i que és ell el qui m'ha

7 - juny 38 - 26

de Jorran la meua justa de sobirment i d'
alegria, de prebats i de pau per a que ~~la meua~~
aquesta vida tingui un sentit per a la
meua ànima. No he deixat de ferar gràcies
a Déu per cada hora de turment que m'ha
enriat. I voldria tenir sempre un ~~pa~~ ser per
her igual tot els dies de la meua vida. Si tant
jor és estic de tot el que ell m'ensia, pots per
son que he de creure que tot aquell que
l'intenta robar-me un d'aquests dons, en
ha un grandíssim tort. Sort que, en aquestes
hores, es missatges no s'equivoquen mai.
Si veies mitja possible, o veies que ell pot
deixar-se entendre, et pesaria de no demanar
mai mai res per mi. Potser no m'haies
cas d'aquesta demanda meua, tammateix
her sincera i seriosa. Ara, com que veus

7-8-58 3

que sempre no t'heu de per cas ningú, estar
bastant tranquil...
me. - i ara veig que t'estic escrivint la
carta, malgrat els meus vèrsos. Perdonar-me
morant en tot la culpa.

T'en

Mària